

ΜΑΡΚΟΣ ΡΕΝΙΕΡΗΣ

Ζωηράν σήμερον ἐλκύουσι τὴν προσοχὴν πανταχοῦ τὰ πιστωτικὰ καταστήματα καὶ οἱ διευθύνοντες τὴν διαχείρισιν αὐτῶν. Τὰ κεφάλαια ἀποτελοῦσι τὰ νεῦρα παντός ἔθνους, τὸν μοχλὸν πάσης κοινωνικῆς ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος, φυσικὸν δὲ εἶναι νὰ μὴ ἀφήνωσι τὸ κοινὸν ἀδιάφορον αἱ προσωπικότητες τῶν διευθυνόντων καὶ κανονίζόντων τὸν ροὺν καὶ τὴν κίνησιν αὐτῶν. Ἐκ τοιαύτης ιδέας ὁρμώμενον τὸ Ἄστυ ἀπεφάσισε νὰ παράσχη εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ σειρὰν τῶν προσωπογραφιῶν τῶν κυριωτέρων Ἑλλήνων τραπεζίτων, κυρίως τῶν διευθυντῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, οὐ μόνον τῶν ἐν Ἑλλάδι βιούντων, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μακρὰν τῆς πατρίδος δι' εὐφύας, δραστηριότητος καὶ φιλοπονίας ἠδυνήθησαν νὰ προαγάγῃ τὸν πλοῦτον αὐτῶν καὶ τιμῶντες τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐπιφανῆ καὶ σεβαστὴν ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς. Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Μ. Ρενιέρη. *Ab Jove principium.*

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι νῦν ἀνὴρ ἑβδομηκοντούτης. Κρῆς τὴν πατρίδα τὰς παιδικὰς μὲν αὐτοῦ σπουδὰς διήγαγεν ἐν Βενετίᾳ, τὰς νεανικὰς δ' ἐν ταῖς διαφόροις ἰταλικαῖς πανεπιστημίαις, δι' ὃ ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν ἰταλικὴν ἀριστα. Ἀλλ' ἐξ Ἰταλίας μετέβη καὶ εἰς Γαλλίαν καὶ εἰς Γερμανίαν, κατῆλθε δ' εἰς Ἑλλάδα, μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ βασιλείου οὐ μόνον μορφωμένος εἰς νομομαθὴ ἐμβριθῆ, ἀλλὰ πεπρωτισμένος καὶ δι' ἄλλης πολυειδοῦς ἐγκυκλοπαιδικῆς μαθήσεως. Δικηγόρων ὁ κ. Ρενιέρης ἐν Ἀθήναις, ὅπου διεκρίνετο μεταξύ τῶν δικηγόρων τῆς τότε ἐποχῆς, ἦτο συγχρόνως συντάκτης τοῦ γαλλιστὶ ἐκδιδομένου ἐν Ἀθήναις δημοσιογραφικοῦ ὁργάνου «*Le spectateur d'Orient*», ἐν ᾧ ἐδημοσίευσεν ἄρθρα ἀξιοανάγνωστα ἔτι καὶ σήμερον διὰ τὴν καλ-

λιέπειαν τῆς φράσεως καὶ τὸ πυκνὸν τῶν ἐπιχειρημάτων, ἅτινα προσῆγεν ὑπὲρ ἧς ιδέας ἐκάστοτε ὑπερεμάχει. Βραδύτερον δ' ἐχρημάτισε συντάκτης καὶ τοῦ Ἑραριστοῦ. Κατὰ τὸ ἔτος 1855 ὁ Ρενιέρης ἐκλήθη ὡς καθηγητὴς τοῦ γαλλικοῦ δικαίου ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἐδίδαξε δὲ ἀπὸ τῆς ἑδρας ταύτης μέχρι τοῦ ἔτους 1864, ὅτε παρητήθη, καλούμενος ὑπὸ ἄλλων ἀσχολιῶν. Παραδόξως ὁ καθηγητὴς τοῦ γαλλικοῦ δικαίου, ἐτράπη εἰς τὴν συγγραφὴν ἱστορικῶν ἔργων. Νέος ἔτι εἶχεν ἐκδώσει πρῶτον μὲν ἰταλιστὶ, εἶτα δὲ ἑλληνιστὶ, *Δοκίμιον τῆς φιλοσοφίας τῆς ἱστορίας*, καίτοι δ' ὁ κ. Ρενιέρης ἀποκηρύττει, ὡς πάντες οἱ συγγραφεῖς, τὸ πρωτότακον αὐτοῦ ἔργον, τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο δὲν στερεῖται ἀξίας πραγματικῆς, προαγγέλλει δὲ ἔκτοτε τὸν γλαφυρὸν βιογράφον τοῦ Κυρίλλου Λουκάριως καὶ τὴν ἀνθηρὰν πεζογραφίαν τοῦ νεωτάτου αὐτοῦ συγγραμματος *Περὶ τοῦ Ἑλλήνος πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ Ε'*, τοῦ Βολζατίου καὶ τῆς ἐν Βασιλεῖα συνόδου. Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν εἶνε παρημελημένα αἱ ἱστορικαὶ σπουδαὶ καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐμβριθὴς μελέτη, ἄλλως οὐδεὶς θὰ ἠγνόει τὸ περὶ τοῦ Φραγκαπιστοῦ πατριάρχου Κυρίλλου ἔργον τοῦ κ. Ρενιέρη, ὅπερ εἶνε ζωηρὰ ἐξεικόνισις τῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἠκμασεν οὗτος. Διὰ τῶν ἔργων του τούτων καὶ ἄλλων εἰσέτι, ἐν οἷς καὶ πραγματεῖαι διάφοροι ἐγκατεσπρμέναι ἐν περιοδικαῖς, καὶ ἡ μετὰ τοῦ Σίμου καὶ τοῦ Χαλκιοπούλου φιλοτεχνηθεῖσα μετάφρασις τῶν *Mellorúμφων*, τοῦ κλασσικοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ἰταλοῦ Manzoni, παρέχουσιν εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς θέσιν ἐπιφανῆ ἐν τῇ συγχρόνῳ φιλολογίᾳ.

ὑπὸ τοιαύτης θετικῆς μαθήσεως, πείρας καὶ συνέσεως περικοσμούμενον τὸν κ. Ρενιέρην οἱ μέτοχοι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἧς διετέλει ὑποδιοικητὴς ἀπὸ ἰκανῶν ἐτῶν, χρηματίτας πρότερον δικηγόρος αὐτῆς, μετὰ τὴν θάνατον τοῦ Γεωργίου Σταύρου ἐξέλεξαν ὁμοφώνως διοικητὴν αὐτῆς, οὗτος δὲ ἀκολουθήσας τὴν ἔμφροναν καὶ χρηστὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀειδύμου προκατόχου του καὶ ἱδρυτοῦ τοῦ πιστωτικοῦ τούτου καταστήματος συνετέλεσεν τὰ μάλα εἰς τὴν περαιτέρω αὐτοῦ προαγωγὴν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιζήλου καὶ ἀνθηρᾶς θέσεως, εἰς ἣν διατελεῖ σήμερον.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ

Ο ΠΑΠΑΙΣ

Τοὺς τόσους ὑπηρετοὺς σου ὅσον ἔμπορεῖς ἀγάπα
ἀλλ' ἀφίστα' ἀπὸ τοῦ πνεύματος, πανιέρε μου, πάπα
κι' ἐν θέλῃς τὸν παράδεισον ἀνθρώπους νὰ γιμῆσῃς
ἐκείνους πρέπει πρὸ παντὸς ἐπὶ νὰ προτιμῆσῃς.
Γιὰτὶ ἐν θές καὶ τοὺς Ρωμηοὺς νὰ βάλῃς μέσ' ἀπὸ τὴν μέση
ἵσως διὰ τοὺς δούλους σου δὲν θ' ἀπομείνῃ θέσι.

ΑΙ ΜΠΑΛΑΝΤΖΑΙ

Δὲν φθάνει ποὺ ἀκρίβητε τόσο πολὺ τὸ στάρι
μὰ βρίσκονται καὶ ἐγγυκαὶς μπαλάντζαις ἐπὶ τὰς παζάραι.

Εἰς τὰ Γεννηθῆτα τοῦ

Τὸ εἶπ' ἡ Καθημερινὴ — Ἀμὰν Χριστὲ κι' ἄς φέσῃ,
πὺς ἔφατο' ὁ πρωθυπουργὸς εἰς τὰ πενήντα ἔτη.
Καὶ εἰν' ἐφέτος βέβαιον καὶ οὔτε ἀμφιβάλλω,
πὺς καὶ τὸ φρονιμότη του θὰ βγάλῃ δίχως ἄλλω.

Kassios